

— wykorzystwała niewłaściwe kryteria takie jak kryterium, zgodnie z którym informacje te stanowią podstawy faktyczne zarzucanego skarżącej naruszenia; oraz

— popełniła błąd w ocenie w kwestii czy istnieją nadrzędne względy umożliwiające ujawnienie, w szczególności w świetle stanowiska Komisji przemawiającego za odmową dostępu do dokumentów zawierających podobne informacje i orzecznictwa sądów Unii tworzącego ogólne domniemanie, że takie informacje są poufne i nie mogą być publicznie ujawniane.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną prawa UE ze względu na nieprzestrzeganie zasady równego traktowania przez przyjęcie nieprzychylnego stanowiska względem skarżącej w porównaniu z przedsiębiorstwami znajdującymi się w podobnym położeniu w innych najnowszych lub toczących się w tym samym czasie postępowaniach.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwaną prawa UE ze względu na nieprzestrzeganie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań poprzez niespełnienie uzasadnionych oczekiwań skarżącej, że poufne informacje otrzymane przez Komisję lub jej przekazane w ramach postępowania podlegają ochronie przed ujawnieniem.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa UE przez skarżącą (w szczególności art. 339 TFUE, art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1049/2000, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające) poprzez podjęcie decyzji o publikacji informacji umożliwiającej zidentyfikowanie konkretnych osób.

6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez skarżącą zasady proporcjonalności i rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽³⁾ (w szczególności jego art. 4 ust. 2) poprzez podjęcie nieproporcjonalnego środka ujawnienia spornych informacji i poprzez obejście zasad i procedur przewidzianych w owym rozporządzeniu.

(¹) Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275, s. 29).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

(³) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Popp und Zech przeciwko OHIM — Müller-Boré & Partner (MB)

(Sprawa T-463/12)

(2012/C 379/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eugen Popp (Monachium, Niemcy) i Stefan M. Zech (Monachium) (przedstawiciele: adwokaci C. Rohnke i M. Jacob)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Müller-Boré & Partner (Monachium, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie R 506/2011-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MB” dla usług z klasy 42 — zgłoszenie nr 7 369 771

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Müller-Boré & Partner

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy MBP i graficzny, krajowy i wspólnotowy, znak towarowy zawierający element słowny „MB&P” dla usług z klas 35 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 42 ust. 2 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 15 października 2012 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 3 sierpnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-57/12 R Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-464/12 P (R))

(2012/C 379/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko orzeczeniu Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 sierpnia 2012 r., w drodze którego oddalono wniosek wnoszącego odwołanie o zawieszenie wykonania, po pierwsze, odmownej decyzji Komisji w sprawie jego wniosku o wypłatę kwoty 1 661 EUR, potrąconej niezgodnie z prawem, zdaniem wnoszącego odwołanie, z jego renty inwalidzkiej, po drugie, dorozumianej decyzji Komisji oddalającej jego zażalenie, po trzecie, wszelkich decyzji, na których podstawie Komisja potrąciła kwotę 1 661 EUR z jego renty inwalidzkiej za czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2011 r.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, także przez wypaczenie i przeinaczenie okoliczności faktycznych, oczywisty brak logiki, nieracjonalny i arbitralny charakter podanych podstaw, oraz nierozdzielnie z nimi związany oczywisty błąd w ocenie, w szczególności w odniesieniu do pkt 22-28 zaskarżonego postanowienia.

- Zarzut drugi dotyczący mylnej, błędnej i nieracjonalnej wykładni oraz rażącego naruszenia art. 86 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej w związku z zasądzeniem „na rzecz Sądu kwoty 1 000 EUR”.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. — AGC Glass Europe i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/12)

(2012/C 379/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AGC Glass Europe (Bruksela, Belgia); AGC Automotive Europe (Fleurus, Belgia); AGC France (Boussois, Francja); AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Włochy); AGC Glass UK Ltd (Northhampton, Zjednoczone Królestwo); i AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Garzanti, J. Blockx i P. Niggemann, oraz S. Ryan, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 sierpnia 2012 r. w przedmiocie odrzucenia na podstawie art. 8 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji, wniosku o poufne traktowanie złożonego przez skarżące w odniesieniu do sprawy COMP/39.125 — Szkło samochodowe;

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania; oraz

- podjęcie wszelkich środków, które Sąd Unii Europejskiej uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.